

Kevään merkkejä

Lisääntyvä maaliskuun lopun auringon lämpö alkaa murtaa talven jäisiä kahleita. Viileistä pohjolan puhalluksista huolimatta, kevät vääjäämättä etenee pidentyvien auringon kaarien kantamana. Ensimmäiset laulujoutsenetkin saapuvat värjötteleään jäisten järvenlahtien viimaisille, valkoisuuttaan hehkuville tasangoille, eivät tunne sanontaa ”Ellei maaliskuu näytä, niin ei huhtikaan humahda” vaan vain hetken viivähdettyään jatkavat optimistisesti kohti pohjolan perukoita.

Eräs varmin kevään merkki on vuosikausia ollut Päijänteen ympäriajo. Nuo rohkeat, kuraiset miehet taiteilemassa kapealla, rapaisella uralla, hankien keskellä kälyisillä pörisijöillään, eivät muusta muistutakaan. Myös kesäaikaan siirtyminen viisaritulkeisineen merkitsee kevään kalentereihin. Ulkona pauhaava lumimyräkki ei. Ehkä Venäjällä on jotain viisastuttu, kun eivät enää talviaikaan ensi syksynä siirrykään.

Jäiset Ullavanjärven lahdet ovat kuluneen talven aikana kokeneet huomattavia muodonmuutoksia. Jo syksyisellä järvellä saattoi kuulla kaivinkoneiden konserttia useammaltakin suunnalta, rantojen muokkautuessa metallisten kourien puristuksessa uuteen muotoon. Talven aikana on saarista ja rannoilta poistettu huomattava määrä risukoita ja muuta puustoa. Kaikki on valmiina, uutta patoa myöden, vedenpinnan nousua varten.

Olihan aikoinaan riitaisa järven vedenpinnan lasku järveniittyjen aikaansaamiseksi 1800-luvulla, ja sitäkin riitaisampi oli prosessi vedenpinnan nostamiseksi. Samaan aikaan toteutettu uusjako, sekä järven rantojen kaavoitus eivät nekään olleet omiaan parantamaan yleistä ilmapiiriä. Vedenpinnan nyt keväällä noustessa, peittykö kaikki riidat ja kavaluus vesimassojen alle? Onko laadultaan tämä vesimassa myös hyvän lähdeveden vertaista? Poistuuko kaikki se törky, mitä surutta on vuosikymmeniä laskettu turvesoilta, pelloilta ja asutuksen toimesta järveen, ja saadaan kerta laakista kristallinkirkas lohparatiisi? Kaikkiin näihin kysymyksiin saa vastauksen kun käy haistelemassa ilmapiiriä tulevana heinäkuun helteisenä kesäpäivänä, jollain järven entisistä umpeenkasvaneista poukamista.

Jos joku ei tiennyt, niin Eduskuntavaalit ne taas järjestetään ensi kuussa. Viimeistään postiluukusta vyöryvät vaalimainokset saattavat asian kansalaisten tietoisuuteen. Pylväät maanteiden varsillakin saavat olla ehdokkaiden mainosten kantajina, toisinaan vaarallisesti risteyksissä peittämässä näkökenttääkin. Jos ei vielä ole päättänyt, ketä aikoo vaaleissa äänestää, niin kaikki tämä mainonta vain sekoittaa entisestään. Ehdokkaiden numerot vain pyörivät hulluna ehdokkaastaan epävarman äänestäjän mielessä. Liian usein silmille hyppäävät mainokset, saman henkilön kuvalla, eivät nekään saa aikaan kuin haluttua vastakkaisen äänestysreaktion. Liika on aina liikaa.

Numeroista, jos kuka ei saa tarpeekseen, niin voi niitä tulla Bingoon kuuntelemaan. Keskiviikkoiltaisella paikallisella nuorisoseuralla tunnelma nousee numeroita bingolapuilta hakiessa. Ja jos saa useamman oikein samalle riville, voi jotain voittaakin. Kaiken kaikkiaan järkevämpää käyttöä numeroille 1 - 90.

Kuntaliitos toi muassaan yllättävän pelonaiheen myös entisen Ullavan alueen kauhistukseksi. Sanotaanhan laulussa ”Ja Suomenlahden rannat tuns` Roope ryöväriin, Ja suuri oli pelko vielä Kokkolassakin”. Ehkä tämä pelko oli myös osasyynä siihen, etteivät päättäjät uskaltaneet lähteä toteuttamaan ns. merirosvorantaa kantakirkonkylään.

RAUNO NIIRANEN

rauno.niiranen@suomi24.fi